YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)
11 päivänä heinäkuuta 2000 *

Asiassa T-35/00,

Anthony Goldstein, kotipaikka Harrow, Middlesex (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan solicitor R. St John Murphy, 3 King's Bench Walk, Inner Temple, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies R. Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii kumoamaan päätöksen, jonka kantaja väittää komission tehneen 21.1.2000 päivätyssä, kantajan asiamiehelle osoitetussa kirjeessä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kantaja on Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuva Ison-Britannian kansalainen. Hän on reumatologian erikoislääkäri. Kantajan asiamies ilmoitti komissiolle 1.11.1994 päivätyllä kirjeellä, että High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionissa vireillä olevassa riita-asiassa, jossa vastakkain ovat kantaja ja General Medical Council, joka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa erikoislääkärien koulutuksen ja pätevyyden osalta toimivaltainen viranomainen, tuomioistuin oli määrännyt komission toimittamaan sille eräitä tietoja.

2 Komissio vastasi kansallisen tuomioistuimen sille esittämään pyyntöön lähettämällä tiedot 7.12.1994 päivätyllä kirjeellään. Kantaja vaati kuitenkin yhteisöjen

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.10.1999 saapuneessa kanteessa korvausta siitä vahingosta, jonka komissio oli hänelle aiheuttanut, kun se ei ollut asianmukaisesti toimittanut kansalliselle tuomioistuimelle sen pyytämiä tietoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän vahingonkorvausvaatimuksen oikeudellisesti selvästi täysin perusteettomana (asia T-262/99, Goldstein v. komissio, määräys 16.3.2000, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

3 Kantajan asiamies kiinnitti 12.5.1998 ja 29.5.1998 päivätyissä kirjeissään uudelleen komission huomion sen velvollisuuteen toimittaa kansalliselle tuomioistuimelle tämän vuonna 1994 pyytämät tiedot. Komissio vastasi 30.7.1998 päivätyllä kirjeellä, jossa se totesi, että kansallisen tuomioistuimen pyyntöön oli jo vastattu eikä tämä tuomioistuin ollut katsonut komission vastausta riittämättömäksi.

4 Kantajan asiamies kiinnitti uudelleen 3.12.1999 päivätyssä kirjeessään, jossa hän viittasi 1.11.1994 päivättyyn kirjeeseensä, komission huomion sen velvollisuuteen toimittaa tietoja kansalliselle tuomioistuimelle.

5 Komissio vastasi 21.1.2000 päivätyllä kirjeellään seuraavasti:

"Viittaan — — 3.12.1999 päivättyyn kirjeeseenne, joka on osoitettu komission pääsihteerille ja joka koskee englantilaisen tuomioistuimen EY 10 artiklan nojalla esittämää pyyntöä, joka on toimitettu minulle vastauksen antamista varten.

Haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että aiemmin 30.7.1998 herra Trojanin teille lähettämässä kirjeessä — — käsiteltiin jo tätä seikkaa.

Jos katsotte, että komissiolla on lisätietoja, jotka liittyvät kansallisessa tuomioistuimessa käytävään oikeudenkäyntiin, oikea menettelytapa olisi, että lääkäri Goldstein pyytäisi High Courtia pyytämään tiedot — — .

Toivon, että tämä selventää asiaa.

— — "

6 Kantaja on nostanut kanteen, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.2.2000 ja jossa hän vaatii tätä kumoamaan päätöksen, joka hänen mukaansa sisältyi edellä mainittuun 21.1.2000 päivättyyn kirjeeseen. Kantaja on vaatinut myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi tietyt komission menettelysäännöt lainvastaisiksi.

7 Vastaaja on vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta tai, toissijaisesti, hylkää sen perusteettomana sekä velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säädöksiä tai päätöksiä, jotka voivat olla EY 230 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena, ovat sellaiset toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka saattavat vaikuttaa kantajan etuihin muuttamalla selvästi hänen oikeusasemaansa (asia T-178/94, ATM v. komissio,

tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2529, 53 kohta; asia T-235/95, Goldstein v. komissio, tuomio 16.3.1998, Kok. 1998, s. II-523, 37 kohta). Tästä seuraa, että kumoamiskanne päätöksestä, jossa pelkästään vahvistetaan aikaisempi päätös, josta ei ole määräajassa nostettu kannetta, jätetään tutkimatta (asia C-12/90, Infortec v. komissio, määräys 21.11.1990, Kok. 1990, s. I-4265, 10 kohta; asia C-480/93 P, Zunis Holding ym. v. komissio, tuomio 11.1.1996, Kok. 1996, s. I-1, 14 kohta). Päätöksessä ainoastaan vahvistetaan aikaisempi päätös, jos siihen ei sisälly mitään uutta seikkaa aikaisempaan päätökseen verrattuna ja jos sitä ei edellä tilanteen uudelleentarkastelu (em. asia Goldstein v. komissio, määräys 16.3.1998, 42 kohta).

9 Komission 21.1.2000 päivätyssä, kantajan asiamiehelle osoitetussa kirjeessä vain vahvistettiin, ilman että tilannetta olisi tarkasteltu uudelleen, tämän toimielimen 30.7.1998 esittämä kanta kysymykseen niistä tiedoista, joita asianomaiselle kansalliselle tuomioistuimelle oli toimitettava, ja ilmoitettiin kantajalle, millä tavoin hänen tulisi jatkossa toimia, jos hän haluaisi, että komissio toimittaisi kansalliselle tuomioistuimelle lisätietoja. Näin ollen 21.1.2000 päivättyä kirjettä ei voida katsoa toimeksi, jolla olisi sitovia oikeusvaikutuksia, jotka selvästi muuttaisivat kantajan oikeusasemaa. Kirjeen ensimmäisessä osassa pelkästään vahvistetaan aiemmin esitetty ja toinen osa sisältää vain informaatiota, minkä kantaja on itsekin todennut kannekirjelmänsä 21 kohdassa.

10 Tämän johdosta on todettava, että sääntö, jonka mukaan päätöksestä, jolla pelkästään vahvistetaan aikaisempi päätös, ei voida nostaa kannetta, perustuu siihen periaatteeseen, että jo päättyneitä määräaikoja ei voida saada alkamaan uudelleen (asia T-188/95, Waterleiding Maatschappij v. komissio, tuomio 16.9.1998, Kok. 1998, s. II-3713, 108 kohta). Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantajan asiamies — sen sijaan, että hän olisi nostanut kumoamiskanteen komission aiemmin esittämästä kannanotosta kansallisen tuomioistuimen tietopyyntöön, jota hänen 1.11.1994 päivätty, komissiolle osoittamansa kirje koski — on jälleen 3.12.1999 päivätyssä kirjeessään viitannut mainittuun pyyntöön väittämättäkään, että kansallinen tuomioistuin olisi esittänyt uuden pyynnön. Näin ollen 3.12.1999 päivätyssä kirjeessä, jossa väitettiin komission olevan velvollinen

toimittamaan tietoja kansalliselle tuomioistuimelle, vain kiinnitettiin uudelleen toimielimen huomion siihen jo esitettyyn tietopyyntöön, johon komissio oli jo esittänyt kantansa. Kirje, joka oli päivätty 3.12.1999, ei muodosta uutta seikkaa, eikä 21.1.2000 päivättyä kirjettä näin ollen voida pitää uuden vaatimuksen tutkimisen seurauksena syntyneenä.

11 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että 21.1.2000 päivätty kirje ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen päätös. Lisäksi, kuten kantajakin on perustellusti todennut kannekirjelmänsä 13—15 kohdassa, hänen EY 241 artiklaan perustuva väitteensä tiettyjen komission menettelysääntöjen lainvastaisuudesta on sekin esitetty vain sen vaatimuksen tueksi, että 21.1.2000 päivättyyn kirjeeseen kantajan mukaan sisältynyt päätös olisi kumottava, ja näin ollen tämä väite voitaisiin ottaa tutkittavaksi vain siinä tapauksessa, että kumoamisvaatimuskin tutkittaisiin.

12 Näin ollen kanne jätetään tutkimatta kokonaisuudessaan selvästi täysin perusteettomana asian käsittelyä jatkamatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan nojalla.

Oikeudenkäyntikulut

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa vastaaja on vaatinut kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan tuomioistuin voi velvoittaa oikeudenkäynnin osapuolen, jopa jutun voittaneen, korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka tuomioistuin katsoo asianosaisen tarpeettomasti tai haitantekona aiheuttaneen toiselle asianosaiselle. Tällaisina on pidettävä myös oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet oikeudenkäynnistä, joka itsessään on tarpeeton tai haitantekoa. On todettava, että käsiteltävänä oleva kanne on haitantekoa. Ensinnäkin se on erityisen harkitsemattomasti laadittu siinä mielessä, että sillä pyritään saamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteamaan, että komission kansallisen tuomioistuimen pyynnöstä toimittamat tiedot olisivat olleet riittämättömiä, vaikka virheelliseksi väitetty menettely oli tapahtunut vuonna 1994 ja vaikka kantaja tiesi tai hänen piti tietää häntä koskeneiden aikaisempien oikeudenkäyntien vuoksi, että komission kannanotot, jotka merkitsivät sen aiempien kannanottojen vahvistamista, eivät voineet missään tapauksessa olla kumoamiskanteen kohteena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (ks. erityisesti em. asia Goldstein v. komissio, määräys 16.3.1998). Nyt käsiteltävänä olevan kanteen perustana olevat tosiseikat jo itsessään osoittavat lisäksi kantajan haitanteon luonteista käyttäytymistä, koska hän on jatkanut sisällöltään pääasiallisesti aina samanlaisten kirjeiden lähettämistä komissiolle siitä huolimatta, että toimielin oli jo kauan sitten selvästi ilmaissut kantansa kirjeissä esitettyyn kysymykseen. Nyt käsiteltävänä olevan kanteen haitanteon luonteisuus korostuu vielä siinä, että se on jatkoa kantajan yhtä harkitsemattomasti vireille panemille oikeudenkäynneille, joissa kantaja vaati joko 100 000 euron suuruista korvausta vahingosta, joka olisi aiheutunut siitä, että kantajan mukaan komission yhteistyö kansallisen tuomioistuimen kanssa oli ollut riittämätöntä, tai väliaikaismääräysten antamista komission käyttäytymisen johdosta (em. asia Goldstein v. komissio, määräys 16.3.2000; asia T-262/99 R I, Goldstein v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 15.1.1999; asia T-262/99 R I, Goldstein v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 24.1.2000 ja asia T-262/99 R III, Goldstein v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 10.4.2000, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

15 Näin ollen kantaja on velvoitettava korvaamaan kokonaisuudessaan ne kulut, jotka komissiolle on aiheutunut kantajan vaatimusten käsittelystä (ks. edellä 3—6 kohta).

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan komissiolle oikeudenkäyntikulut ja kaikki ne kulut, jotka tälle on aiheutunut kantajan tämän kanteen perustana ja kohteena olevien vaatimusten käsittelystä.**

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

neljännen jaoston puheenjohtaja